

[Kirsten Jacobsen]

Må jeg sige til den socialdemokratiske ordfører: det ville klæde den socialdemokratiske ordfører, hvis man læste dansk boliglovgivning, inden man stod og udtalte sig heroppe fra talerstolen. Den socialdemokratiske ordfører sagde, at baggrunden for, at vi har fremsat dette forslag, jo ikke er et ønske om at gavne det almennyttige byggeri. Det har overhovedet ikke noget som helst med det at gøre. Det almennyttige byggeri har ikke nogen som helst fordel eller bagdel af, at dette bliver præciseret. For boligministeren har lige stået og sagt, at det slet ikke er nødvendigt; selv om dette forslag bliver vedtaget, vil ordningen være den samme som den, vi hidtil har haft, nemlig svarende til boligministeriets egen fortolkning. Derfor er det ikke nogen ændring.

Hvad i al verden er det dog for noget tågesnak at stå og sige, at de, der har økonomisk mulighed for det, bare kan tage forskellen mellem den omkostningsbestemte leje og markedslejen og putte det i lommen. Det turde være klart for en socialdemokratisk boligpolitisk ordfører, at der findes svar fra boligministeriet – boligudvalgets bilag nr. 39 af 9. november 1977 – hvor socialdemokratiets egen boligminister skriver til folketingets boligvalg:

»Med hensyn til lejernes stilling efter tvangsauktionen bemærkes, at lejerne er beskyttet af lejelovgivningen. De kan ikke siges op, da der er almindeligt opsigelsesforbud. Med hensyn til lejens størrelse er udgangspunktet, at ejendommens erhverver kan oppebære den leje, som lejerne hidtil har betalt.«

Dansk boliglovgivning forhindrer, at der er nogen, som kan tage nogen forskel mellem en omkostningsbestemt leje og en markedsleje og putte i lommen. Jeg synes, socialdemokraterne skulle tage og læse de love, de selv har gennemført, for man begynder at sige det modsatte heroppefra.

Må jeg sige til venstres repræsentant, at det er da meget godt, man er enig i forslaget, men desværre tilføjede venstres ordfører: men det er nok ikke spor nødvendigt alligevel. Det er altså nødvendigt. Venstre har den opfattelse, at man simpelt hen kan løse dette problem ved en retssag. Både jeg og hr. Wilhjelmsen har påpeget, at det kan man ikke.

Jeg synes også nok, at specielt det radikale venstre skulle have interesseret sig mere end

de par linjer for sagen; det radikale venstre burde også vide, at den eneste måde, man kan klargøre en lovtekst på, simpelt hen er at fjerne enhver tvivl. Jeg vil egentlig godt have lov til at citere bare et lille afsnit fra henvendelsen fra ombudsmanden, som viser, hvor megen vægt ombudsmanden lægger på, at folketinget ser at få denne sag ordnet. Ombudsmanden skriver på side 14 i henvendelsen til retsudvalget:

»Men jeg finder at burde udtale, at det efter min opfattelse må betragtes som utilfredsstillende – også set i forhold til boligministeriets udøvelse af den ovenfor omtalte responderende virksomhed vedrørende fortolkningen af bestemmelserne i ejerlejlighedsloven – såfremt der ikke forholdsvis hurtigt opnås en afklaring af det omtalte fortolknings spørgsmål.

Jeg har på denne baggrund fundet det rettest at henstille til boligministeriet,«

– der er altså kommet en direkte henstilling til boligministeriet –

»at ministeriet – såfremt det nævnte fortolknings spørgsmål ikke forholdsvis hurtigt bliver endeligt afklaret under en retssag – søger rækkevidden af bestemmelsen i ejerlejlighedslovens § 10, stk. 2, nr. 2, tydeliggjort ved en lovændring, eventuelt i forbindelse med en kommende revision af ejerlejlighedsloven.«

Så tydelig er ombudsmandens henvendelse. Han har oven i købet gjort sig den ulejlighed, at han har sendt den direkte til ministeriet. Alligevel stiller boligministeren sig op her på talerstolen og siger: åh ja, vi kan ikke lide at tage stilling til sådan noget, så vi putter hovedet ned under busken, og så ser vi, om vi ikke kan klare det ved nogle flere tilskud til det almennyttige byggeri. Det er en uanstændig måde at lovgive på, hvad enten det drejer sig om boliglovgivning eller en hvilken som helst anden lovgivning.

Jeg vil i hvert fald håbe på, at der bliver et flertal for dette forslag, for det er ikke et spørgsmål om at genere nogle lejere eller nogle ejere, det er simpelt hen et spørgsmål om: kan dette folketing være bekendt at have en lovgivning, som er så utydelig, at vi skal tåle henstillinger af den karakter fra folketingets ombudsmand?

Boligministeren (Erling Olsen):